

بنام مقصود عالمیان

ای احمد ندایت شنیده شد و توجّهت لدى المظلوم مذکور آمد یعنی بلسان ملأ اعلی در سبیل حقّ بلا یای متعدّده دیدی و رزایای کثیره حمل نمودی حرفی از دهن خارج نمی شود مگر آنکه آذان واعیه علم الهی آن را اصغا می نماید و عملی در عالم احداث نه مگر آنکه صورت آن در مرآت علم مشاهده میشود پس یقین بدان آنچه بر تو و برادر تو در سبیل حقّ وارد شده در کتاب اسماء از قلم اعلی ثبت گشته شاید آسمان ظاهر منقّط و معدوم شود و لکن ذکر که از قلم قدم جاری فنا آن را اخذ ننماید و بدوام اسماء الهی باقی و دائم خواهد ماند طوبی لک بما ایدک الله علی ذلک و فزت بهذا اللوح الذی فیہ شهد الرحمن باقبالک الیه انشاء الله مؤیّد شوی بر آنچه لدى الحقّ محبوب است ان اذکر ربّک و قل

لک الحمد یا من ایدتنی علی ما ورد علیّ فی سبیلک و الاضطبار فی امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الاّ

انت العلیم الحکیم

البهاء علیک و علی اخیک الذی فاز بایام ربّک و آمن بالفرد الخبیر